

Bilag V.**Betænkning angaaende de kirkelige Lovforslag,**

afgivet til

**Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af Kjøbenhavns
Præstekonvent.**

Under 7de Juni d. A. tilstillede Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet Formanden for Kjøbenhavns gejstlige Konvent en Skrivelse. I denne udtaltes det, at der fra forskellig Side var yttret Tvivl om, hvorvidt de kirkelige Lovforslag i deres foreliggende Affattelse lod sig anvende i Kjøbenhavn, ligesom der var kommet en bestemt Frygt til Orde for, at enkelte af Bestemmelserne, navnlig i Lovforslaget om Bestyrelse m. m. af selvejende Kirker, vilde blive til Skade for den kjøbenhavnske Kirkesags Udvikling. Ministeriet, som maatte afvise enhver Tanke om en Undtagelsesstilling for Kjøbenhavn, ønskede nu en Udtalelse fra Kjøbenhavns Præstekonvent om de Enkeltheder i de forskellige Forslag, som ikke maatte passe ind i de større Forhold, og hvor derfor Ændringer eller Særbestemmelser for Hovedstadens Vedkommende kunde være ønskelige og fuldt forsvarlige. Konventets Formand anmodedes derfor om at bringe denne Sag til Forhandling og meddele Ministeriet Resultatet om mulig i Form af en af Konventet afgiven Betænkning.

I Henhold til denne Skrivelse sammenkaldtes Konventet for at drøfte Lovforslagene den 25de Juni d. A. Der viste sig i Hovedpunkterne en stor Enighed i Opfattelsen hos det langt overvejende Flertal ved Siden af et ret forskelligt Syn i enkelte Stykker. Der nedsattes et Udvalg, i hvilket der fandtes Repræsentanter for de tre Retninger, som Folkekirken for Tiden rummer. Valgte bleve: Stiftsprovst Paulli og Sognepræsterne Larsen, Lützhøft, Schack og Ussing, hvem det overdroges at udarbejde en Betænkning. Denne blev forelagt paa et nyt Møde den 25de August d. A., og i sin endelige Skikkelse fremsendes den herved som enstemmig vedtaget ærbødigst til det høje Ministerium.

Kjøbenhavns Konvent kan ganske tiltræde det høje Ministeriums principielle Betragtning, der *afviser en almindelig Undtagelsesstilling for Kjøbenhavn*, da vistnok Hovedstadens forholdene i mange Stykker ere meget forskellige fra Landets, men paa den anden Side saa nær beslægtede med de Tilstande, der findes baade paa Frederiksberg og i andre større Byer, at de Bestemmelser, der ikke passe ind i Hovedstadens Forhold, heller ikke ville være forsvarlige i disse. Skulde der derfor være Tale om nogen Undtagelsesstilling, maatte den ikke gælde Kjøbenhavn alene, men udstrækkes til at omfatte alle Sogne over en vis Størrelse. Herpaa skulle vi dog ikke komme nærmere ind.

Hvad *Lovforslaget om Menighedsraad* angaar, maa vi først til Indledning gøre opmærksom paa, at en stor Del af de Bestemmelser, der fastslaa Menighedsraadenes